

“Mocht ik soms niet weten,
waar ik Jou zal vinden,
dan zoek ik Jou in mezelf.”

Teresa van Avila

Een medezuster met vele talenten, zo kunnen we zuster Immaculée typeren. Ondanks haar lichamelijke beperking, veroorzaakt door polio in haar derde levensjaar, heeft zij steeds vastberaden haar weg gezocht in het leven.

Zuster Immaculée werd in Koudum geboren in het mooie Friesland. Het was hard werken in die tijd op de boerderij van haar vader, maar omdat zij getroffen werd door de gevolgen van polio, mocht zij verder studeren van haar ouders. Zij volgde de Mulo en had opeenvolgende kantoorbannen.

Thuis leerde zij van haar ouders te geloven en vooral haar moeder droeg het geloof op de kinderen over. Sjoerdje kreeg een baan, haar derde, in Dekkerswald en daar kwam zij in contact met de Zusters Onder de Bogen en hun voorbeeld lag aan de basis van haar kloosterroeping. Zij trad in en legde in 1952 haar geloften af bij de Liefdezusters van de H. Carolus Borromeus, dezelfde zusters Onder de Bogen.

In de loop der jaren maakte het eenvoudige geloof uit haar kinderjaren gaandeweg plaats voor een diep en heel bewust geestelijk leven. Zij beleefde haar roeping op geheel persoonlijke wijze waarbij trouw aan God en aan zichzelf erg belangrijk was. Vaticanum II betekende voor zuster Immaculée ruimte voor eigen denken en beleven. De

voorgeschreven gebeden raakten haar hart steeds minder en maakten plaats voor andere en eigen teksten. Hierdoor bewandelde zij haar eigen weg die niet altijd begrepen werd door haar medezusters en anderen. Dat maakte haar soms eenzaam, hoewel zij van binnenuit meende toch de haar gegeven weg zo te moeten gaan. Uit respect voor haar medezusters praatte zij hier niet vaak over en er werden ook geen vragen gesteld. Zij vond God in haar medemensen, in de natuur, en ervaarde dat zij een onderdeel was van het universele.

Zij heeft bewogen, diepe teksten geschreven. Verschillende hiervan zijn te lezen in de expositieruimte.

In haar werkzame leven zijn haar talenten tot haar recht gekomen. Hoewel zij het omschreef als “werk achter de coulissen” is zij van veel betekenis geweest voor de Congregatie. Zij was assistente van de econome, secretaresse van het Provinciaal Bestuur en later werd zij gekozen tot lid van het Generaal Bestuur. Haar heldere mening werd zeer gewaardeerd. Na de bestuursperiode van zes jaar verleende zij weer assistentie aan het Provinciaal Bestuur. Ook heeft zij vele waardevolle artikelen geschreven voor het communicatieblad Kombo.

Dankbaar was zuster Immaculée voor de ruimte die de Congregatie haar gaf om haar leven als religieuze te beleven zoals God dit voor haar bedoelde. Zij hield veel van de Congregatie. Zij was dankbaar, getuige een coupletje bij een liedje van Benny Nijman wat zij maakte.

Eens is 't gebeurd in Maastricht,
'k ben er voor roeping gezwicht.
En vele jaren ze gingen voorbij,
't leven van jou en van mij.

Bogen, nu denk ik aan jou,
weet dat ik veel van je hou.

Jij was een baken bij 't zoeken naar licht
hier in het oude Maastricht.

Bogen, bedankt voor je donker en licht,
hier in het hart van Maastricht.

Dankbaar was ze voor haar ouders, haar familie, haar medezusters en voor allen die de zorg hebben en hadden voor haar.

Zuster Immaculée dankte de aarde en alles wat groeit en bloeit, de maan, de zon, de sterren en het grote Geheim dat zich daarachter bevindt.

Aangekomen in haar laatste levensfase moest zij veel loslaten. Dankbaar en moedig zag zij die realiteit onder ogen. Het was goed.

“Het is allengs, een onomstotelijk weten
dat gij vernieuwd zult wezen en herschapen,
wanneer men van u schrijven zal: “ontslapen”
wanneer uw naam op aarde is vergeten”.

Ida Gerhardt

Dank zr Immaculée voor alles. Leef nu verder bij God.

Zusters Onder de Bogen

IN DANKBARE HERINNERING

**Zuster Immaculée
Sjoerdje Hijlkema**

*Geboren op 21 februari 1926 te Koudum
Gepofest op 11 mei 1952 te Maastricht
Overleden op 27 december 2023 te Maastricht
Begraven op 2 januari 2024 te Rijckholt*